

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 15.

Vydána dne 8. srpna 1945.

O B S A H:

(30. a 31.) 30. Vyhláška o platnosti ústavního dekretu presidenta republiky ze dne 3. srpna 1944, č. 11 Úř. věst. čsl., o obnovení právního pořádku. — 31. Nařízení, jímž se stanoví konec doby nesvobody pro obor předpisů o obnovení právního pořádku.

30.

Vyhláška ministra vnitra ze dne 27. července 1945

o platnosti ústavního dekretu presidenta republiky ze dne 3. srpna 1944, č. 11 Úř. věst. čsl., o obnovení právního pořádku.

Podle § 2 ústavního dekretu presidenta republiky ze dne 23. června 1945, č. 22 Sb., o vyhlášení právních předpisů, vydaných mimo území republiky Československé, vyhláší:

Čl. I.

Podle usnesení vlády republiky Československé ze dne 27. července 1945 zůstává ústavní dekret presidenta republiky ze dne 3. srpna 1944, č. 11 Úř. věst. čsl., o obnovení právního pořádku, v platnosti, platí zatím jen v zemích České a Moravskoslezské a nabývá účinnosti dnem 5. května 1945, avšak s výjimkou

a) ustanovení čl. 2, odst. 1, věta druhá, pokud jde o předpisy práva osobního a rodinného, které nabude účinnosti tři měsíce po počátku účinnosti této vyhlášky,

b) ustanovení čl. 3, druhé části věty, které nabude účinnosti patnáctým dnem po počátku účinnosti této vyhlášky, a

c) ustanovení čl. 6 a čl. 9, odst. 2 a 3, pokud nejde o soudní rozhodnutí ve věcech trestních, jichž počátek účinnosti bude stanoven zvláště.

Čl. II.

Ústavní dekret č. 11/1944 Úř. věst. čsl. se vyhláší v příloze.

Čl. III.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Nosek v. r.

Příloha k vyhlášce č. 30/1945 Sb.

Ústavní dekret presidenta republiky ze dne 3. srpna 1944,

č. 11 Úř. věst. čsl.
o obnovení právního pořádku*).

K návrhu vlády a po slyšení Státní rady ustanovují:

HLAVA I.

O obecných právních normách.

PRVNÍ ODDÍL.

O předpisech domácích.

Článek 1.

(1) Ústavní a jiné právní předpisy československého státu, vydané do 29. září 1938 včetně, pocházejí ze svobodné vůle československého lidu a jsou československý právní řád.

(2) Předpisy vydané v oblasti tohoto řádu v době, kdy československý lid byl zbaven své svobody (doba nesvobody), nejsou součástí československého právního řádu. Doba nesvobody jest doba ode dne 30. září 1938 až do dne, který bude určen vládním nařízením.

Článek 2.

(1) Z vůle československé zákonodárné moci jest na zcela přechodnou dobu i nadále používati z předpisů, uvedených v odstavci 2 článku 1, těch, které se nepříčí svým obsahem znění nebo demokratickým zásadám československé ústavy (ústavní listiny, jejich součástí

*) Uveřejněno v roč. V, č. 3 Úředního věstníku československého, vydaného v Londýně dne 14. listopadu 1944.

a zákonů ji měnících a doplňujících, vydaných do 29. září 1938). Naprosto jsou však z používání vyloučeny předpisy z doby nesvobody z oborů soudního práva trestního, soudního řízení trestního, práva osobního a práva rodinného.

(2) Zákonem bude stanoveno, kdy končí přechodná doba podle odst. 1.

Článek 3.

Soud nebo správní úřad, řeše určitou právní věc, rozhoduje, zda předpis z doby nesvobody vyhovuje ustanovení článku 2 odstavce 1; při tom musí uvést důvody svého rozhodnutí o této předběžné otázce.

Článek 4.

Vláda se zmocňuje, aby, dokud se nesejde Národní shromáždění, svými nařízeními použitelnost předpisů z doby nesvobody územně rozšířila nebo ji zrušila.

DRUHÝ ODDÍL

O předpisech státního zřízení zahraničního.

Článek 5.

(1) Ústavní dekret presidenta republiky ze dne 21. července 1940 o ustavení Státní rady jako poradního sboru prozatímního státního zřízení československé republiky (číslo 1 Úředního věstníku československého, vydávaného v Londýně, ze dne 4. prosince 1940) a ústavní dekret presidenta republiky ze dne 15. října 1940 o prozatímním výkonu moci zákonodárné (číslo 2 Úředního věstníku československého), jakož i všechny ostatní dekrety presidenta republiky, vydané podle paragrafu 2 dekretu číslo 2/1940, nejsou dotčeny předpisem článku 1 odstavce 2 tohoto ústavního dekretu, avšak podléhají spolu s nařízeními podle článku 4 dodatečnému schválení příslušnými ústavními činiteli (ratihabici).

(2) Dekrety presidenta republiky, vydané podle paragrafu 2 ústavního dekretu číslo 2/1940, pokud podle svého obsahu neplatí na dobu kratší, pozbývají další platnosti šest měsíců po dni, kdy se seje Národní shromáždění, nebudou-li již dříve zrušeny nebo změněny, nebo jako zákony znovu usneseny a vyhlášeny.

(3) Též dekrety presidenta republiky, označené za ústavní včetně tohoto ústavního dekretu, mohou být zrušeny nebo změněny pouhým zákonem. Tímto předpisem však není nikterak dotčeno ustanovení článku I. zákona, kterým

se uvozuje ústavní listina, číslo 121/1920, pokud jde o ústavní zákony, vydané do 29. září 1938.

(4) Nařízení, vydaná v zahraničí presidentem republiky podle paragrafu 64, odstavce 1 č. 10 ústavní listiny a vládou podle paragrafu 55 ústavní listiny, nejsou předpisem článku 1 odstavce 2 dotčena.

HLAVA II.

O rozhodnutích soudů a úřadů správních.

PRVNÍ ODDÍL

Všeobecné předpisy o rozhodnutích soudů a úřadů správních.

Článek 6.

(1) Veškerá i pravoplatná rozhodnutí soudů a veřejné správy, která byla vydána v době nesvobody, jest i tehdy, když obecná ustanovení z doby do 29. září 1938 včetně tak nepřipouštějí, na návrh stran zrušiti nebo změnit v těchto případech:

a) byla-li vydána podle předpisů, které se svým obsahem příčí znění nebo demokratickým zásadám československé ústavy (článek 2 odst. 1.),

b) směřují-li k cíli československým právem zakázanému,

c) bylo-li straně pro mimořádné poměry doby nesvobody znemožněno nebo ztíženo dostat se k řízení nebo provésti důkaz, anebo byl-li učiněn nátlak na osoby v řízení zúčastněné.

(2) Byla-li taková rozhodnutí (odstavec 1) vydána správními úřady, lze je zrušiti nebo změnit i z moci úřední.

(3) Strana může navrhnouti zrušení nebo změnu rozhodnutí podle odstavce 1 lit. a, b, c nejpozději do dvou let ode dne, kdy končí doba nesvobody (článek 1, odstavec 2). V téže lhůtě musí správní úřad oznámiti stranám, že zavedl řízení, aby se změnilo nebo zrušilo rozhodnutí z moci úřední podle odstavce 2 tohoto článku.

Článek 7.

(1) Článek 6 neplatí o úředních rozhodnutích orgánů státního zřízení zahraničního a o rozsudech polních soudů, zřízených podle dekretu presidenta republiky ze dne 26. října 1940 o československých polních soudech, č. 5 Úředního věstníku československého.

(2) Lhůta k podání stížnosti k nejvyššímu správnímu soudu na rozhodnutí správních úřadů státního zřízení zahraničního (paragraf

14 zákona o nejvyšším správním soudě ve znění přílohy k zákonu č. 164/1937), lhůta k dovolání se nápravy ve výroku těchto úřadů o soukromoprávních nárocích (paragraf 2 zákona, jímž se provádí paragraf 105 ústavní listiny č. 217/1925) a lhůta k žádosti, aby byl podán návrh na mimořádnou obnovu polního trestního řízení (paragraf 483 vojenského trestního řádu ve znění zákona o vojenském polním trestním řízení č. 115/1937), počne jeden rok po dni, kdy končí doba nesvobody.

Článek 8.

(1) Vládním nařízením mohou býti zjednodušeny platné předpisy o řízení správních úřadů, pokud jich jest používati při řízení o zrušení nebo změně rozhodnutí veřejné správy podle článku 6.

(2) Obdobné předpisy pro obor řízení soudního budou vydány zákonem. Zákonem bude zejména ustanoveno, ve kterých případech soud může žalobci (navrhovateli) svěřiti držbu věci movité neb uvéstí ho v držbu věci nemovité před rozhodnutím ve věci samé i tehdy, když nejsou splněny všeobecné předpoklady pro povolení exekuce nebo prozatímního opatření.

DRUHÝ ODDÍL.

Zvláštní předpisy o trestních rozsudcích a nálezech.

Článek 9.

(1) O trestních rozsudcích a nálezech platí, mimo předpisy v předcházejícím oddílu obsažené, ještě předpisy tohoto oddílu.

(2) Od počátku nicotné jsou trestní rozsudky soudní a trestní nálezy správní, které byly vydány v době nesvobody, jimiž byl někdo uznán vinným a odsouzen pro skutek, který není trestný podle československého práva. Soud (úřad), řídě se obdobně předpisy o obnově řízení, vyslovuje nicotnost usnesením.

(3) Byl-li někdo v téže době uznán vinným skutkem, který jest trestný podle československého práva, byl-li však odsouzen k přísnějšímu trestu, než ukládá československé právo, jest výrok o trestu z moci úřední nebo k návrhu změnit tak, aby odpovídal československému právu.

(4) Spáchal-li okupant nebo osoba s ním spolupracující v téže době čin, který jest trestný podle československého práva, a byl-li zproštěn obžaloby pro tento skutek, nebo byl-li mu uložen trest nižší než ukládá československé právo, jest rozsudek k návrhu veřejného žalobce zrušiti a provésti nové trestní řízení.

Článek 10.

(1) Byl-li v době nesvobody někdo odsouzen trestním soudem anebo správním úřadem pro skutek, trestný podle československého práva, jest odsuzující rozsudek (nález) k návrhu zrušiti, byl-li čin spáchán s úmyslem, aby pachatel přispěl k osvobození československé republiky.

(2) O návrhu rozhoduje soud (úřad), řídě se obdobně předpisy o obnově řízení.

Článek 11.

(1) Jsou-li osvědčeny okolnosti, které odůvodňují návrh, aby byla vyslovena nicotnost odsuzujícího rozsudku (nálezu) podle článku 9 odstavec 2, anebo návrh na zrušení rozsudku (nálezu) podle článku 10, jest odsouzeného ihned propustiti z vazby.

(2) Totéž platí v případech článku 9 odstavec 3, je-li osvědčeno, že dosavadním výkonem trestu je odpykán trest, který ukládá československé právo.

(3) Veřejný žalobce, doví-li se o okolnosti, jež může návrh ve prospěch odsouzeného odůvodniti, jest povinen ihned podati příslušné návrhy sám.

HLAVA III.

Výhrada zvláštních předpisů.

Článek 12.

Zákon zvlášť stanoví, jak budou odčiněny škody vzniklé důsledkem mimořádných poměrů doby nesvobody a jak budou upraveny případy, ve kterých není možno, nebo v zájmu hospodářské a sociální obnovy není účelno, vrátiti se k původnímu stavu.

HLAVA IV.

O soudech a úřadech zřízených v době nesvobody.

Článek 13.

(1) Vláda stanoví nařízením, které ze soudů a správních úřadů, zřízených v době nesvobody, a v jakém rozsahu, dočasně úřadují.

(2) Spisy soudů a správních úřadů, zřízených v době nesvobody k výkonu soudnictví a veřejné správy na území československé republiky, o nichž nebylo učiněno rozhodnutí podle předchozího odstavce, jest bez prodlení odevzdati československému soudu nebo úřadu pro věc místně a věcně příslušnému.

HLAVA V.

Předpisy závěrečné.

Článek 14.

(1) Tento ústavní dekret nabývá platnosti dnem vyhlášení.

(2) Provedením tohoto ústavního dekretu pověřují se všichni členové vlády.

31.

Vládní nařízení

ze dne 27. července 1945,

jímž se stanoví konec doby nesvobody pro obor předpisů o obnovení právního pořádku.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. 1, odst. 2, věty druhé ústavního dekretu presidenta republiky ze dne 3. srpna 1944, č. 11 Úř. věst. čsl. (příloha k vyhlášce č. 30/1945 Sb.), o obnovení právního pořádku:

§ 1.

Doba nesvobody ve smyslu ústavního dekretu č. 11/1944 Úř. věst. čsl. se končí dnem 4. května 1945.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je všichni členové vlády.

Fierlinger v. r.

David v. r.

Gottwald v. r.

Široký v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Ursíny v. r.

Masaryk v. r.

gen. Svoboda v. r.

Dr. Ripka v. r.

Nosek v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Stránský v. r.

Kopecký v. r.

Laušman v. r.

Đuriš v. r.

Dr. Pietor v. r.

gen. Hasal v. r.

Hála v. r.

Dr. Šoltész v. r.

Dr. Procházka v. r.

Majer v. r.

Dr. Clementis v. r.,

gen. Dr. Ferjenčík v. r.,

Lichner v. r.